
Δικαστική εξέλιξη για τις εταιρείες διαμεσολάβησης ταξί. Τι αναφέρει απόφαση του Δικαστηρίου της ΕΕ

2020/12/03 13:01 στην κατηγορία MMM

Υπηρεσία που φέρνει απευθείας σε επαφή, μέσω ηλεκτρονικής εφαρμογής, πελάτες ταξί και οδηγούς ταξί συνιστά υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας, δεδομένου ότι δεν αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας συνολικής υπηρεσίας, της οποίας κύριο στοιχείο είναι η παροχή υπηρεσίας μεταφοράς.

Αυτό αναφέρει, σε σημερινή ανακοίνωση, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχολιάζοντας την απόφαση της υπόθεσης Star Taxi App SRL κατά Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București.

Το ιστορικό της υπόθεσης και η απόφαση του Δικαστηρίου

Η Star Taxi App SRL, εταιρία εγκατεστημένη στο Βουκουρέστι (Ρουμανία), εκμεταλλεύεται εφαρμογή για έξυπνα τηλέφωνα η οποία φέρνει σε απευθείας επαφή τους χρήστες υπηρεσιών ταξί με τους οδηγούς ταξί.

Η εφαρμογή αυτή καθιστά δυνατή την πραγματοποίηση αναζήτησης κατόπιν της οποίας εμφανίζεται κατάλογος διαθέσιμων οδηγών ταξί για την εκτέλεση διαδρομής, ο δε πελάτης μπορεί να επιλέξει οδηγό από τον κατάλογο αυτόν.

Η ως άνω εταιρία δεν διαβιβάζει τις κρατήσεις στους οδηγούς ταξί και δεν καθορίζει το κόμιστρο, το οποίο καταβάλλεται απευθείας στον οδηγό στο τέλος της διαδρομής.

Στις 19 Δεκεμβρίου 2017, το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Βουκουρεστίου εξέδωσε την απόφαση 626/2017, η οποία επεξέτεινε την υποχρέωση λήψης προηγούμενης άδειας για την αποκαλούμενη υπηρεσία «διαχείρισης ταξί» στα πρόσωπα που εκμεταλλεύονται ηλεκτρονικές εφαρμογές όπως η Star Taxi App.

Επειδή η Star Taxi App παρέβη την κανονιστική αυτή ρύθμιση της επιβλήθηκε πρόστιμο 4 500 ρουμανικών λεί (RON) (περίπου 929 ευρώ).

Η Star Taxi App, θεωρώντας ότι η δραστηριότητά της συνιστά υπηρεσία της

κοινωνίας της πληροφορίας, στην οποία έχει εφαρμογή η αρχή ότι δεν απαιτείται προηγούμενη άδεια, αρχή που προβλέπεται στην οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο, άσκησε ενώπιον του Tribunalul București (πρωτοδικείου Βουκουρεστίου, Ρουμανία) προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της απόφασης 626/2017.

Στο πλαίσιο αυτό, το Tribunalul Bucuresti ερωτά το Δικαστήριο αν υπηρεσία που φέρνει απευθείας σε επαφή, μέσω ηλεκτρονικής εφαρμογής, πελάτες ταξί και οδηγούς ταξί αποτελεί υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας.

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, το Tribunalul Bucuresti ερωτά το Δικαστήριο αν κανονιστική ρύθμιση όπως η απόφαση 626/2017 συνάδει με το ενωσιακό δίκαιο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο επισημαίνει, κατ' αρχάς, ότι η προτεινόμενη από τη Star Taxi App υπηρεσία εμπίπτει στον ορισμό της «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο, διότι η υπηρεσία αυτή παρέχεται έναντι αμοιβής, εξ αποστάσεως, με ηλεκτρονικά μέσα και κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας του αποδέκτη των υπηρεσιών.

Συναφώς, είναι αδιάφορο αν μια τέτοια υπηρεσία παρέχεται δωρεάν στο άτομο που επιθυμεί να μετακινηθεί ή μετακινείται εντός πόλης, εφόσον προϋποθέτει τη σύναψη μεταξύ του παρόχου της υπηρεσίας αυτής και εκάστου αδειοδοτημένου οδηγού ταξί συμβάσεως παροχής υπηρεσιών σε συνδυασμό με την εκ μέρους του τελευταίου καταβολή μηνιαίας συνδρομής.

Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου όμως, μια υπηρεσία μπορεί να μη θεωρείται ως εμπίπτουσα στην έννοια της «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» ακόμη και αν η υπηρεσία αυτή έχει τα περιλαμβανόμενα στον ορισμό χαρακτηριστικά.

Τούτο ισχύει, μεταξύ άλλων, όταν προκύπτει ότι η εν λόγω υπηρεσία διαμεσολάβησης αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα μιας συνολικής υπηρεσίας της οποίας κύριο στοιχείο είναι υπηρεσία υπαγόμενη σε άλλο νομικό χαρακτηρισμό.

Συναφώς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η παρεχόμενη από τη Star Taxi υπηρεσία παρέχεται σε συνδυασμό με προϋπάρχουσα και οργανωμένη υπηρεσία μεταφοράς με ταξί. Επιπλέον, ο πάροχος δεν επιλέγει τους οδηγούς ταξί, δεν καθορίζει και δεν εισπράττει το κόμιστρο, ούτε ασκεί έλεγχο ως προς την ποιότητα των οχημάτων και των οδηγών τους ή ως προς τη συμπεριφορά των τελευταίων.

Επομένως, η υπηρεσία αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί αναπόσπαστο τμήμα μιας συνολικής υπηρεσίας της οποίας κύριο στοιχείο είναι η παροχή υπηρεσίας μεταφοράς.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εκτιμά αν ρύθμιση όπως η απόφαση 626/2017 συνάδει με το ενωσιακό δίκαιο.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο εξακριβώνει αν η απόφαση αυτή συνιστά τεχνικό κανόνα. Πράγματι, η οδηγία για τη διαδικασία πληροφόρησης προβλέπει ότι τα κράτη μέλη γνωστοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή κάθε σχέδιο «τεχνικού κανόνα».

Εθνική ρύθμιση απόμνημη μιας «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» χαρακτηρίζεται ως «τεχνικός κανόνας» αν αφορά ειδικά τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και είναι υποχρεωτική, μεταξύ άλλων, για την παροχή της οικείας υπηρεσίας ή τη χρήση της σε κράτος μέλος ή σε σημαντικό τμήμα του κράτους αυτού.

Επειδή όμως η ρουμανική ρύθμιση ουδόλως μνημονεύει τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και αφορά αδιακρίτως όλα τα είδη υπηρεσιών «διαχείρισης ταξί», είτε παρέχονται τηλεφωνικώς είτε μέσω ηλεκτρονικής εφαρμογής, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συνιστά «τεχνικό κανόνα».

Επομένως, η υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησεως στην Επιτροπή των σχεδίων των «τεχνικών κανόνων» δεν έχει εφαρμογή σε τέτοια ρύθμιση.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να υπαγάγουν την πρόσβαση στη δραστηριότητα παροχής «υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας» και την άσκησή της σε καθεστώς προηγούμενης παροχής άδειας ή σε οποιαδήποτε άλλη προϋπόθεση ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Εντούτοις, η απαγόρευση αυτή δεν αφορά τα καθεστώτα παροχής άδειας που δεν άπτονται ειδικά και αποκλειστικά των «υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας», όπως η απόφαση 626/2017.

Η οδηγία για τις υπηρεσίες επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις στα κράτη μέλη να υπαγάγουν σε τέτοιο καθεστώς την πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσίας.

Οι προϋποθέσεις αυτές είναι: το καθεστώς να μην εισάγει διακρίσεις, να δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος και ο επιδιωκόμενος σκοπός να μη μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικά μέτρα.

Συναφώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν υπάρχουν επιτακτικοί λόγοι δημόσιου συμφέροντος δικαιολογούντες το καθεστώς παροχής άδειας για τις υπηρεσίες «διαχείρισης ταξί». Πάντως, ένα καθεστώς παροχής άδειας δεν βασίζεται σε κριτήρια που δικαιολογούνται από επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος όταν η χορήγηση της άδειας εξαρτάται από απαιτήσεις ακατάλληλες από τεχνολογική άποψη για την οικεία υπηρεσία.

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

Πρώτον, ότι υπηρεσία η οποία φέρνει απευθείας σε επαφή, μέσω ηλεκτρονικής εφαρμογής, πελάτες ταξί και οδηγούς ταξί συνιστά «υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας» όταν η υπηρεσία αυτή δεν είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με υπηρεσία μεταφοράς με ταξί και, κατά συνέπεια, δεν αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της.

Δεύτερον, ότι ρύθμιση τοπικής αρχής η οποία εξαρτά την παροχή «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας στην οποία ήδη υπάγονται οι λοιποί πάροχοι υπηρεσιών κρατήσεων ταξί δεν αποτελεί «τεχνικό κανόνα» κατά την έννοια της οδηγίας για τη διαδικασία πληροφόρησης.

Τρίτον, ότι η οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν αντιτίθεται στην υπαγωγή του παρόχου «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» σε καθεστώς παροχής άδειας που ίσχυε προηγουμένως για παρόχους οικονομικώς ισοδύναμων υπηρεσιών, οι οποίες δεν αποτελούν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.

Τέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η οδηγία για τις υπηρεσίες αντιτίθεται στην εφαρμογή τέτοιου καθεστώτος παροχής άδειας, εκτός αν το καθεστώς αυτό πληροί τα κριτήρια που εκτίθενται στο εν λόγω νομοθέτημα, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.